

være deres gamle Standpunkt tro, være det utro, og de kunne gennemføre dette Forlig.

Nu vel, saa blive vi overstemte. Vi ere blevne overstemte i det andet Ting af den ny Koalition mellem Regeringsvenstre, de gammelmoderate og Estruppernes mest reaktionære Fløj. Vi gaa da ud i Befolkningen og rejse Kampen paa ny mod det gamle Retssystem, mod det ny Retssystem for et virkelig nyt Retssystem. Og vi ere ogsaa klare over, at skal denne Kamp føres til Ende, maa der skabes et nyt Flertal i Befolkningen, et Flertal, der gaar til Bunds. Vi have jo set, at de Herrer repræsentere det, det ærede Medlem fra Viborg talte om: Mellemlassen. Ja, en Mellemlasse, en Gaardmandsstand, der mere og mere føler sig som en Overklasse, der godkender privilegeret Valgret som Samfundsinstitution, godkender Overklassenævninger, altsaa en Mellemlasse, der mere og mere skiller sig ud som en Overklasse, føler sig som en Overklasse, og den er ikke i Stand til at gennemføre de demokratiske Interesser.

Det ærede Medlem fra Viborg talte om Klasser og Partier. Man maatte, naar man gennemførte Nævninger, passe paa, at der blev nogenlunde Ligevægt mellem Partierne, mellem Samfundsklasserne. Det er ogsaa betegnende Ord. De Herrer ere blevne bange for deres gamle demokratiske Idealer fra 1848 om Indførelse af almindelig Valgret fuldt ud, uden Garanti, virkelige folkevalgte Nævninger. De Herrer ere blevne bange, fordi de efterhaanden mere og mere indse, at vi leve i et klassedelt Samfund, hvor de Herrer repræsentere ikke Underklassen, men Mellemlaget og Overlaget, og fordi vort Samfund er blevet klassedelt, ere de blevne bange for at gennemføre de ægte demokratiske Tanker. Det er mig et Vidnesbyrd om, at kun det Parti, kun de Samfundsklasser, der interessere sig for den økonomiske Frigørelse, altsaa for Klasseherredømmets Afskaffelse, kun de ville i Virkeligheden kæmpe for den politiske, kulturelle og aandelige Frigørelse, alle de andre blive bange paa Halvvejen, de stoppe op paa Halvvejen, naar de skulle til at gennemføre deres egne gamle Idealer. De gennemføre ikke den lige, almindelige Valgret, fordi de i Virkeligheden have saa mange Interesser som Overklasse, at de maa bevare den privilegerede Valgret som Samfundsinstitution, og de gaa til Overklassenævninger, fordi de ere bange for folkelige Nævninger, fordi de ere bange for, at Underklassen skal faa for stor Indflydelse paa Nævnin-

gerne og derved en vis Magt over Overklassen. Hvis de Herrer vare Idealister, vilde de hjælpe os med at bringe Over- og Underklassen ud af Verden, hjælpe os med at faa gennemført et folkeligt, stænderløst og klasseløst Samfund, hvor man ikke behøvede at frygte for almindelig Valgret fuldt ud og folkevalgte Nævninger, hvor man ikke behøvede at frygte for, at der skulde ske Misbrug af Valgretten og Nævningeinstitutionen, fordi der ikke findes Klasser, som kunne forlede til Misbrug. Men i Stedet derfor viger man tilbage fra at gennemføre de gamle demokratiske Idealer.

Vi sætte altsaa fra vor Side vort Nej mod dette Forligsforslag. Hvad der maatte være i det af Fremskridt, vide alle, at det have vi arbejdet for saa godt som nogen, det sagde selv det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup). Nu ler den højtærede Indenrigsminister igen med den Latter, der kun viser hans egen daarlige Samvittighed. Vi have saa sandt som nogen arbejdet for denne Reform. Det var ikke „Frederiksborg Amts Avis“, der tog sig af Alma Bondesens og Nelly og de andre Ofre for det nuværende Retssystem, det var „Social-Demokraten“, det var „Nordjyllands Social-Demokrat“, det var „Fyns Social-Demokrat“, det var ikke den højtærede Indenrigsministers Dusingpresse Landet over, der afslørede Retsskandalerne og bidrog til at rejse en Stemning for Retsreformen. Der er ikke en Mand eller Kvinde i vort Folk, der er i Tvivl om, at de Fremskridt, som dette Forslag indeholder, have vi vor Del af Æren for saa godt som nogen. Og Gang efter Gang have vi stemt for disse Fremskridt. Men disse Fremskridt købes her med et Tilbageskridt af en saa indgaaende principiel Natur, at vi som Socialdemokrater og Demokrater ikke kunne give det vor Stemme, men maa protestere derimod, fordi det er i afgjort Strid med, hvad vi have forstaaet ved Nævninger, med hvad Grundlovfædrene sikkert forstode derved, og med hvad dette Tings Flertal har forstaaet derved indtil denne Dag. Paa dette Standpunkt staa vi fremdeles. Vil Flertallet gaa over til Lands-tingets Standpunkt, bliver det deres Sag. Vi protestere derimod. Vi ville kæmpe videre for en Gang her i denne Sal at faa et Flertal, der vil genoptage det Flertals Opfattelse, som stod her lige indtil denne Dag, for at føre den frem til Sejr.

Ellinger: Fra disse Højder vil jeg tillade mig at stige ned i de lavere liggende Dale. Jeg vil begynde med at be-